

„Арапско пролеће“, чију петогодишњицу обележавамо ових дана, суочило је човечанство са чињеницом жестоке системске кризе у исламском свету. Социјално-политички процеси, који су се једном појавили, показали су се тако свеобухватним, и акумулирали су такву моћ, да су гурнули у стање перманентног рата огромни регион, покренули стотине милиона људи и помогли распаду и пропадању неколико држава, које су дуго времена изгледале постојане и стабилне.

Многи су, истина, склони да до данас тумаче дешавања у исламском свету као некакву арапску или исламску ренесансу, која суштински прети земљама „цивилизованог света“. Али такво тумачење, мада носи у себи понеко здраво зрно (на пример, најезда арпско-муслиманских миграната на Европу, и промене њене етничке карте, не могу а да не доведу до погубних социјално-политичких последица по Европљане), у главној ствари није правилно.

Ми смо сведоци не препорода исламског света већ његове силовите деструкције. Тај процес као обнову третирају само џихадистички идеолози, и неки европски и руски експерти за политику, који осећају егзистенцијални страх од исламског Истока.

Да ли нације ишчезавају у исламском свету?

Пише: Игор Бојков

понедељак, 25 јануар 2016 12:24

Да ли нације ишчезавају у исламском свету?

Пише: Игор Бојков

понедељак, 25 јануар 2016 12:24

